

bekoren en ons hart mede te slopen, hetzij ten goede of ten kwade.

Is de kunst dan Satanswerk, een uitvinding van den Booze, zoodat men haar schuwen en verachten moet?

Die meening is wel een enkel maal ook in onze kringen gehoord, maar dient te worden bestreden. Evenals de Wetenschap is de Kunst een rijke vrucht van het leven der Gemeene Gratie.

Doch, het onwedergeboren hart, — zeggen wij Dr. Kuyper na, — heeft zich aan het rijke leven der Gemeene Gratie vastgeklemd, om die gave te misbruiken als een macht der ongerechtigheid tegen God, om ons leven te overheerschen en van God te vervreemden.

In de Herschepping evenwel, die in het paradijs onmiddellijk na den val reeds begon, triomfeert de Schepper en gaat Gods plan vol majesteit door en wordt onder één Hoofd, n.l. onzen Heere Jezus Christus, — alles weer vereenigd tot Eere van God zelf.

In dit machtig herstellingswerk nu betreft God den mensch, niet slechts tot behoud van zijn ziel, maar ook tot behoud van zijn lichaam en van heel de natuur en het uitwendige leven, betreft God hem tot een arbeiden en participeren in dit werk. Zulks slaat ook op het leven in de kunst.

Op dit terrein vindt ook de wedergeborene een taak.

Die taak is in hoofdzaak tweeledig.

Eensdeels bestaat die taak in een opbouwen en indragen van de vreeze Gods op dit terrein.

Anderdeels in een weerstaan van de heerschappij van den booze en een strijden tegen de zonde. Die beide functies zijn onlosmakelijk verbonden.

Hier moet beginsel tegenover beginsel worden gesteld; het geloof tegenover het ongeloof en het leven met God tegenover het leven zonder God.

Hoe we nu in dit licht het vervullen van die taak mogen zien, daarover weer een volgend maal.

G. W. KNAP.

## RONDOM HET ZAKENLEVEN

Financiële Economische Rubriek.

16 Maart 1931.

Europa weet nog niet precies, wat het met Rusland moet doen. Sommige landen vaardigen invoerverboden voor Russische goederen uit met of zonder de morele overwegingen van slavenarbeid en dumping en waarbij het hoofdmotief de bescherming van de eigen industrie tegen goedkoopere werkende landen is. Andere landen heffen uitgevaardigde maatregelen van die strekking weder op, omdat zij er per saldo nadeel van ondervinden, zooals België. Het graan-invoerverbod aldaar schaaft Antwerpen in haar concurrentie met Rotterdam, want de Russen zenden momenteel tarwe, rogge in groote kwantiteiten naar onze Zuid-Hollandsche hoofdhaven, hetgeen den Antwerpenaren een doorn in het oog is. Het antagonisme tusschen beide plaatsen hebben wij duidelijk kunnen bemerken in de kali-kwestie, die nog niet geheel in kanten en kruiken is.

Doch om op Rusland terug te komen, het land der Sovjets heeft in verband met het vijfjarig plan, dat het liefst in vier of minder jaren klaar moet komen, aardige orders te vergeven. Een aantal Duitsche industrieën zijn naar Moskou uitgenoodigd

om de schitterende nieuwe industrieën en het jonge landbouwbedrijf van dichtbij te bezien en tusschen de bedrijven door over nieuwe bestellingen en credieten te spreken. De enthousiast teruggekeerde Duitschers hebben hun tijd goed benut, hebben flinke opdrachten in hun zak onder de voorwaarde, dat de financiering op langere termijn ook door hen geregeld zal worden. Duitschland heeft met zijn stijgende werkloosheid stimulering van zijn bedrijfsleven noodig, reden waarom de Regeering wellicht een staats-garantie op bepaalde voorwaarden zal verstrekken bij het aangaan van Russische transacties. Het bedrag dezer opdrachten moet in de 300 miljoen Mark loopen.

Engeland zal niet willen achterblijven. Vermoedelijk zal van die zijde grotere activiteit worden betoond, terwijl Stalin Amerika een tijdje wil uitschakelen als straf voor de onvriendelijke houding ten opzichte van de Braine-Act, waarbij goederen uit landen, die dwangarbeid-gedachten huldigen, streng geweerd zullen worden. Ontkend kan niet worden, dat Moskou meesterlijk op de economische viool speelt, dat de in zekere mate door hem ontketende wereld-depressie handig wordt gebruikt, om op billijke voorwaarden die goederen te betrekken, waaraan het zeer groote behoefte heeft. Het is ten slotte Europa, dat Rusland in staat zal stellen het tempo van het vijfjarig-plan nog vlugger op te voeren, de talrijke voorspellingen ten spijt, dat het ex-Tsarenrijk spoedig ineens zal storten.

Omtrent de verschillende bestaande en in den maak zijnde restricties vermelden wij, dat het Chadbourne-initiatief momenteel in den Volksraad wordt uitgevochten en dat met groote belangstelling het doodvonnis voor onze Java-suiker-industrie wordt tegemoetgezien. De verdediging van de Regeerings-ordonnantie ter invoering van een licentie-stelsel is tot nu toe zonder veel overtuiging en uiterst mat. Wij zouden kunnen zeggen, dat Buitenzorg aan de dringende beden van machtige suiker- en banklords gehoor gegeven heeft en pour besoin de la cause een sprong in het duister doet, aarzeland en angstig. Misschien zal het voor onzen Gouverneur-Generaal een heele opluchting zijn, wanneer de Volksraad het voorstel afwimpelt.

Verder zijn onze ijverige rubber-saneerings-commissieleden plotseling naar Londen getogen om met de Engelschen een nieuw plan in elkaar te timmeren om de dreigende crisis in de rubber-industrie af te wenden. Wij zeggen: „dreigende” crisis, niet tegenstaande de meesten die crisis al aanwezig achten. O.i. is de verkoopsprijs voor rubber nog niet lang genoeg gedaald om homogeniteit onder rubber-producenten te kunnen bewerkstelligen. Nog tal van ondernemingen werken op dit niveau zonder noemenswaardig verlies en eerst als de prijzen nog een eind verder dalen, is de pap gaar genoeg om te worden gegeten. Naar wij vernemen, liep de bespreking in Londen over het z.g. Maxwell-plan, waarbij slechts de Westersche plantages en de Straits-inlanders de productie inkrimpen, terwijl onze natives door kunnen blijven tappen, doch tusschen een prijs van 6 en 9 dollarcent per lb. het uitvoerrecht van 5 pct. zullen zien verdubbeld. Dit plan biedt naar onze meening geen enkel tastbaar voordeel voor de Westersche ondernemingen, daarentegen voor onze inlanders een stimulans van onschatbare waarde. Immers hebben de Europeesche estates door hunne opofferingen den prijs naar boven gewerkt, dan zegt de inlander: „Ik dank U” en gaat zoo hard mogelijk tappen om de voordeelen ervan in zijn zak te steken. Wat deert hem dan een uitvoerrecht van 10 pct.?

Het inlandsche cultuur-vraagstuk in het algemeen treedt hoe langer hoe meer op den voorgrond. De

onder zulke gunstige auspiciën in 1929 geïntimeerde thee-restrictie is tengevolge van de inlandsche thee-controverse voor 1931 getoppeld. Had den onze planters verwacht, dat hun mindere opkoop van kampongblad zou leiden tot daling van de inlandsche thee-productie, de werkelijkheid heeft daarmede gespot. Insteede van restrictie produceerde de inlander op groote schaal en verkocht het blad aan de Chineesche fabriekjes, die door Chineesche handelaren gedreven worden en die incidenteel van orders zijn voorzien. Het ziet er naar uit, dat de thee-prijzen verder zullen dalen, vooral als Engeland de vrij gegeven thee-invoer weer gaat belasten. De City zou een invoerrecht op Java-thee niet ongaarne zien.

De tabaksveilingen zijn wat meegevalen, al bleven de prijzen beduidend beneden die van verleden jaar. Omtrent de verdere veilingen zegt deze eerste auctie niets, met dien verstande, dat de beste soorten gewoonlijk in de eerste veilingen worden aangeboden om de Amerikanen niet te lang in ons land te houden.

De uitslag was (1e kolom aantal pakken; 2e en 3e kolom resp. opbrengst 1930 en 1931):

|                   |      |        |        |
|-------------------|------|--------|--------|
| Deli Maatschappij | 4172 | f2.65  | f1.75  |
| Deli Batavia Mij  | 3561 | f2.34  | f1.54½ |
| Senembah Mij      | 2579 | f1.40½ | f1.37  |
| Oostkust          | 546  | f1.44  | f1.57  |

De Amerikaansche beurs vertoonde over het algemeen een weifelende en naar beneden gerichte tendenz, vooral onder invloed van de slechte spoorweginvangsten en van de talrijke dividend-reducties, die al hebben plaats gehad en die nog in het verschiet liggen. Vooral nu de financieel- en technisch-krachtige trunkline, de New-York Central, haar basis van 8 op 6 dollar verlangde en waardoor de mogelijkheid bestaat, dat ook de Pennsylvania en de Baltimore and Ohio eenzelfde richting gaan inslaan.

Een en ander versterkt ons in de overtuiging, dat er geen enkele aanleiding bestaat om een vaste markt te verwachten, terwijl de gunstige tendenz op de voornaamste beurzen met groote reserve moet worden opgenomen. Er is geen reden om een reele hausse te verwachten. Integendeel wij dienen rekening te houden met tegenvallende dividenden — publiceerde o.a. van Gelder geen jaarverslag in mineur en moest dit anders zoo liberale concern haar dividend niet passeeren? — met verder dalende prijzen van stapelproducten en met toenemende voorraden. Zelfs de fanfares uit de koperwereld ten spijt zijn de kopervoorraden in Februari slechts met enkele luttel honderden tons afgenomen na een niet onaardige reductie in de maanden December en Januari. De koperprijzen zijn dan ook iets gedaald en liggen opnieuw zwak in de markt.

Als lichtpuntjes wijzen wij op het vloot-accorde tusschen Frankrijk en Italië, waardoor de weg voor de vlootconferentie van 1932 beter is geplaveid, op de mildere stemming tusschen Gandhi en Lord Irving, al vindt deze nog geen weerklink in de uiterst-nationale Indische kringen en bij de Engelsche conservatieven, terwijl, wat de binnenlandsche markt betreft, de aandeelen Unie-lever een sterke stijging hebben ondergaan door den o.i. reëlen verkoop van circa 30.000 ton margarine naar Rusland — zou de kunsthoter-octopus den weg banen voor toenadering tot Rusland, zooals wij in het begin van dit artikel hebben aangegeven? — en door den tocht der directie-leden naar Amerika met een nog in nevelen gehuld doel. Ook de Nederlandsche Ford heeft een onverwacht gunstig jaar-

keld. Voor de lyrische herschepping is vakkennis niet noodzakelijk: deze kan hier juist een belemmering vormen. In ieder geval moet al het technische en analytische bij het dichten zijn overwonnen en uit het bewustzijn verdwenen.

De technische analyse ontleeft in die zin, dat zij de onderhavige compositie met andere van dezelfde soort, of met andere van dezelfde maker vergelijkt. In het eerste geval beschouwt zij de compositie als een proeve van een bepaald genre; van dat gezichtspunt uit ontleeft zij het werk in zijn bestanddeelen en gaat de onderlinge verhouding daarvan na. In het tweede geval ziet zij de compositie als een opus (werk) in het oeuvre (het totale werk van een bepaald kunstenaar, als geheel opgevat); van dat gezichtspunt uit beziet zij de structuur in bijzonderheden. Zoo kan men een fuga van Bach analyseren op twee manieren: naar het genre, dus als fuga en naar het oeuvre, dus als Bachmuziek. Deze beginselen van behandeling zijn principieel verschillend, ook al worden zij door elkander toegepast. Natuurlijk moet men bij de behandeling naar het genre, om bij het gekozen voorbeeld te blijven, een duidelijke idee van de fugavorm en bij de behandeling naar het oeuvre een scherp-formuleerbaar, samenvattend oordeel over de componist bezitten. En ten slotte voert de analyse „naar”-het-genre weer „naar” het genre terug en leidt de analyse „naar”-het-oeuvre onweerhoudbaar terug „naar” werk en maker. Aan het punt van aankomst herkent men het punt van uitgang.

Lezen we b.v. in Prof. Dr. H. Riemann's

## POPULAIR-WETEN - SCHAPPELUKE SCHETSEN

Over het Beschrijven van Muziek.

„Er viel 'ne kees een bladje op het water.”  
(Gemeine.)

Het beschrijven van muziek is onmogelijk, onvermijdelijk en onmisbaar.

Onmogelijk — omdat de muziek een zelfstandige kunst is, in die zin, dat het eigenlijke van haar niet op andere wijze is mede te deelen.

Onvermijdelijk — omdat alleen langs de weg van beschrijving, hetzij als verklaring, hetzij als herschepping (waarbij het eene kunstwerk het andere doet ontstaan) de muziek nader kan worden gekend.

Onmisbaar — omdat alleen dan de muziek in culturele zin bevruchtend werkt, wanneer het bewustzijn met haar geheim gaat worstelen. Dit is immers de zegen van het geheim, door God in natuur en kunst gelegd, dat we weliswaar weten, het nooit te zullen uitvinden (Pred. 8:17), maar dat we toch zonder dat geheim nimmer aan „uitvinden” überhaupt zouden toekomen. Zoodat we paradoxaal kunnen zeggen, dat het begrip zich ontwikkelt aan het onbegrijpbare, de uitvinding aan het onuitvindbare, het vermogen aan het onmogelijke en de kennis aan de verborgenheid.

verslag g  
verdubbel  
onevenre  
mende ja  
ring zorg  
en prijzen  
vallen, in  
stellen, d  
mogen d  
verhoudin

U  
EN

Ieder v  
staande d  
ting van  
ook gebri  
vereening  
onvolwaan  
Laat or  
hier zoos  
waartuge  
schen, wa  
al tiental  
een verza  
nog heel  
lei leeftij  
het aange  
verkregen

In de  
kinderen,  
waardig  
verstande

In het e  
en slechts  
en kindere  
een hand  
voeten, k  
vroeg hoe  
best kond  
en, zoo m  
ling. Van  
Bartimeu  
in Voorb  
brekkige  
van een i  
den opge  
in een an

Het aar  
of zwakke  
behandeld  
dat men  
scholen  
van aller  
landelijke  
treft men  
Haag, Ut  
enzoovoor

De mor  
soort: hu  
deugt niet  
sterke ma  
zonderlijk  
inrichting  
Herman  
gebied zu

„Analyse  
druk, Ber  
eenzetting  
schen hier  
der Fuge,  
de analyse  
kennis va  
verrijken.

En wan  
laar boek  
„Graven  
leiding va

„Wat  
wordt  
van de  
dichter,

dan lijk  
gangspun  
doch in  
wens me  
scheenay  
compon  
het result  
bewering.  
Brahms  
Zoo zo  
de soort;  
bevestigt  
kaal en i  
de kunst  
bij een be